

Trollposten

Nr. 3 årgang 4
14. mai 2009

Leder

Har jeg ikke før fått levert ut avisa før det dukker opp nye ting i mitt hode. Her forleden kveld satt jeg i vår deilige stamp og tittet opp på stjernene, og så løftet jeg mine korte sexy ben opp av vannet, hjelp hva skuet mitt blikk??? Noen tykke legger. Huff er de mine? Da jeg reiste fra Norge hadde jeg to ben som ikke så så aller verst ut. Jeg merket noen blikk fra det motsatte kjønn når jeg gikk i høye hæler og litt korte skjørt,

Se nå!! Nå tror jeg det ikke er en mann som liker leggene mine..... Men kanskje de gammel gubbe fra gamlehjemmet vil kaste et blikk på meg? De er jo halvblinde nesten alle mann. Ikke blir det noe pent med høyhelte sko lengre heller. Nei jeg skal slutte å høre på ”gutta”; Kom igjen nå skal vi på ski...Hei Britt i dag er det fjelltur.

Jeg leste en gang: ”Det er ikke det å gjøre det en liker, men å like det en gjør, som er hemmeligheten til lykke”. Så da gir jeg blaffen i mine tykke legger, også er jeg med ”gutta” på ski og fjellturer, for det liker jeg og da blir jeg lykkelig, selv med tykke legger.

Britt Simones

Uansvarlig redaktør og trollkjerring

GPS-kurs

Av Britt

Tirsdag den 7. april holder Asbjørn GPS-kurs for oss.

Vi får innføring i hvor GPS-mottakeren får signalene fra og hvordan vi kan finne ut hvor vi er ved å beregne ut fra 3 satellitter.

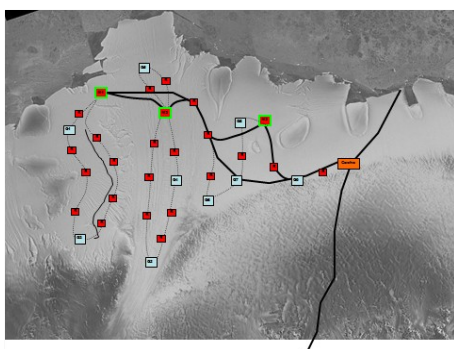
Så skal vi ta for oss kart og kartreferanser, med grader, minutter og sekunder. Jeg forstår etter hvert at de kartene som finnes i kottet er noen gamle kart som vi kan gi til museet på Tor. Tror at kart er noe å investere i for N.P. Vi får noen tall av Asbjørn som vi skal finne igjen på kartet. S71° 56,49” og E 2° 53,57”, jøss da kom vi rett på ”Britts non topp”. Dette var gøy, og vi fikk flere tall. Vi lærte også at 1 minutt feil kan tilsvare nesten 2 km, så er en så uheldig at uhellet er ute, ja da er det viktig å gi rett beskjed.

Så er vi klare til å få utdelt GPS. Vi blir drillet inn i forskjellige måter å programmere

GPS på, slik som veipunkt, rute og sporlogg. Videre opplæring i meny, nav-knapp, page osv.

Etter mye trykking og spørring, mener Asbjørn at vi er klare for å finne en rute. Vi legger inn tall og går ut. Det ser ut som en mauttue, vi løper rundt om kring og det piper i GPS. Dette var gøy, vi er alle enige om at dette må vi gjøre mer, derfor vil det bli arrangert "Konteiner orientering", kommer i neste nr.

For to dager siden ble kartet til "Fimbul" prosjektet hengt opp på tavla. Jeg sto lenge og så på det. Jeg trodde vi hadde sett ut som noen maur når vi sprang rundt med GPS, men denne slår oss. Lurer på om vi skal reise ned først og henge opp quiz på alle postene?

Brannøvelse på Troll

Av Per

Torsdag 26. mars kl. 00:30 ble brannalarmen utløst på Troll. Alle unntagen undertegnede sov søtt i sine senger.

Brannør inn til soveromsavdelingen var blokkert, slik at rømning fra stasjonen kun var mulig via nødutgang i soveromsavdelingen. Vi hadde allerede under gjennomgang av rutiner for rømning, avtalt at nødstasjonen er vår samlingsplass ved brann. Der har vi samlet alt

vi trenger ved en krisesituasjon. Nødsekker, førstehjelpsutstyr, sambandsutstyr, røykdykkerutstyr, klær, mat og vann.

Etter 6 minutter var samtlige på plass i nød-stasjonen. Litt trøtte og stive i blikket, men godt påkledd og klar for innsats. Innsatsen ble planlagt fra nødstasjonen. Britt fikk ansvar for samband og utstyret som vi hadde tilgjengelig i nødstasjonen. Jan fikk ansvar for å tilrettelegge for sikker vannforsyning, slik at vi om nødvendig kunne slukke en brann.

Det ble organisert røykdykkerlag på 3 personer, som skulle lokalisere og evt. slukke brannen. Asbjørn, Dag og Øyvind. Asbjørn og Dag gikk inn i stasjonen. Øyvind var røykdykkerleder og var på utsiden av kjøkkeninngangen, og hadde kontroll på røykdykkere og vannslangen.

Røykdykkerlaget gikk inn i hovedstasjonen. De tok seg fram til brannsentralens undersentral i stua, og feilkilde ble raskt lokalisert på sentralens display. Det viste seg at brannmelderen i anretningen hadde løst ut. Brannalarmen ble resatt og slukkeutstyr og røykdykkerutstyr satt på plass.

Øvelsen ble evaluert, og deretter avsluttet kl. 01:30.

Potevin (potetvin) i Antarktis

Av Jan

Eg site her og teinkjer, kva verden er det som ikkje kan ha vore på dette kontinent.

Amundsen, Scott, amerikanarar, indarar, argentinarar, nordmenn og kvinner, og folk frå mange andre nasjonar har vore her. Hundar, traktorar, fly, værballongar, sukker, panner, telt, hus, gjær, snø, vind, øl, brennevin, poter og masse anna har vore, og er her, til og med ein sogning. Som de ser er det mest ingen ting, eller folk, frå forskjellige nasjonar, som ikkje har vore her eller er her. Jau pina deg teinkjer eg POTEVIN det er eg sikker på at ingen før meg har laga eller drukke på dette kontinent. Så det kan umulig ha vore her.

Eg er oppvoksen i Sogndal i Sogn, med lett tilgang på sukker, gjær og andre tillsetningar, som blei flittig brukt i oppveksten. Men det var ikkje før eg flytta til Systrond at eg fekk ta del i nytelsen av ein lokal drikk som dei kalla potevin. Og det skal seiast, det er feite saker. Drikken blei ofte nytta i festelige lag når vi skulle bli litt løgnare enn vanlig. Den kunne og takast med på skiturar i fjellet, men då med blanda resultat. Det seiast på lokalspråket at den berre måtte nytast i laussnø. Og er ikkje til og anbefala på skareføre. Dette fordi det skjer noke løge med knea etter kort tid. Så eg fant fort ut at når den drikk skulle nytast, må det være under sikre (kontrollerte) høve.

Javel, tenkte eg, her er i alle fall noke som ikkje har vore eller vorte prøvd før i Antarktis. Eg sette i gang for og skaffa til veges råstoff. Dunk, poter, gjær, appelsiner, rosiner, hjortetakksalt og sukker. Alt var og få tak i, utan om sukker i dei mengdene som måtte til på 30l. Det er berre 40 kg på stasjonen. Og det skal vara heilt til første fly som kjem frå Cape Town tidligast i november, så no ser prosjektet potevin ut til og stoppa opp. Redninga blei IPY (International Polar Year) Traversen som kom frå Sørpolen. Dei etterlet seg alle kjøretøya og restprovianten sin her. Her var det berre og alliera seg med kokka som så stupte inn i matvogna. Blant kassar med soya karbonadar, sjokkoladar og anna mat som egentlig berre kyrene et, begynte ho og

rista seg og fram kom ho med 10 kg med sukker. Likevel var det i minste laget så eg bestemte for og halvera mengden. Så blei gjort.

No var det berre å setja i gang. Onsdag 25. Februar blei det reglementert lagt 1.5 kg poter i frysen med skallet på, i ein plastpose. Disse fekk liggja der for å bli rettelig godt innfrosne. Laurdag den 28. Februar kl 1445 norsk tid blei så potetene tekne opp frå frysen og lagt i ei skål til tining. Dette er ein viktig sermoni då desse må ligga slik at ein tek vare på all avrenning i tine fasen. Skåla med dei frosne potene kan no stå på på disken med eit lokk på for og hindra fordamping. Potene kan no stå utan tilsyn eit par dagar og tina.

Mandag 2. Mars. No er alt klart og sjølve settjeproessen kunne startas. Og som sagt før, blei det til at eg ikkje skulle laga meir enn 15l av den sjeldne drikken pga. sukker rasjoneringa. Alt var på plass. 15l vatten var i springen, potene på disken og der hadde det vokse seg fram rosiner, appelsiner og 20 gram gjær, som og sto på disken. Hjortetakksalte sto på øverste hylle, og den måtte eg ha krakk for og nå tak i. Sukkeret, som var trygt gøymd unna på ein lur plass (der kan ein og finna andre ting), vart henta fram. Dunken vart henta på rensanlegget og grundig reingjort og inspisert av underskrivne og stasjonsleiaren, som forresten har greia på litt av kvart.

15l vatten blei tappa opp. Dette blei lonka opp til kroppstemperatur, sukkeret 5kg blei så rørt ut i dette. Så var det berre og henta potene og avrenninga. Desse var no mjuke, ja reint goe og ta på.

Så skorpe opp i skiver og lagt på toppen av vatnet. 4 stk appelsiner er skorpe i båtar og blir lagde rundt potene som det ser ut som ei solie (løvetann) strør så på rosinene. Gjæren som på førehand er løyst opp i ca. 0,23dl vatn blir hella på og ca ein halv boks hjortetakksalt, dette for og skvessa på gangen. Og så var det avrenninga etter potene, lett brun/svart på farge oppi med det og ferdig med det. Dette teinkje eg gjere susen.

No føretek eg ei lett omrøring og spekulerar på om kvar dunken skal stå. Og det må bli på lomperommet (der arbeidskleda heng) på benken. Dunken blir no båren ut på lompen av 2 mann og pakk godt inn i Arnfinn si dundyne, dette for og halde jevn tempratur.

Gjæringsprosessen vil no starta etter kort

tid og vil væra sær kraftig den første natta ,så den natta må eg ligga og halda på han så den ikkje bykser på golvet. Sidan er han rolig i ca 3 veker, då har gjæringa teke slutt og den kan tappast om til klarning.

Når no potevin er ferdig skal den nytast i godt lag med goe vener og kanskje noke godt til.

Dette meinar eg er fyrste gong det er vorte gjort på dette kontinent. Dersom det er nokon der ute som kan motstrida dette må dei ta kontakt med underskrivne, så ikkje historien blir endra...

Ferdig gjæra

Potevin som no er under produksjon på Trollstasjon Dronnings Maud Land Antarktis vil bli servert på Påskafta samman med svidde sauahove og kanskje ein akevitt.

Eg vil komma tilbake med ein meir utfyllande reppotasje om potevinens virkningen på det menneskelige element.

Velbekomme

Vinkurs 2: Hvitvin

Av Britt

Lørdag den 9. Mai ble det holdt vinkurs nr. 2 på Troll, av undertegnede. Jeg vil bare presisere at potetvin er ikke med på denne testen. Den har blitt testet ut for noen uker siden og undertegnede fant ut at den var livsfarlig. Balansenerven ikke var under kontroll i en hel dag etterpå.

På troll finnes det hele fem forskjellige slag hvitvin. Det fant jeg ut etter å ha endevendt den hvite konteineren. De fem er: Grünberger, Nederburg 2005 og 2008,

Boschendal og Overmeer.

Nederburger: Den fikk terningkast 4 Passer til fisk, skalldyr og som tørstedrikk en varm sommer dag. Lys gul på farge. Lukt: Noe surt, syrlig

Smak av: Eple, søt gjær, frukt, mandelkjerne, fruktig søt.

Grünberger Den fikk terningkast 3 og delte andreplassen. Passer til hvit fisk, skalldyr og som tørstedrikk en varm sommerdag. Grønn gul på farge. Lukt: Svak parfyme, aprikos, stikkelsbær, søt.

Smak: Bitter søt, litt søt, kjempe søt, krydder og sommer.

Boschendal, fikk også terningkast 3. Den passer til rød fisk. Klar gul på fargen. Lukt av: svette votter, vår, krydder, vanilje og syrlig. Smak av: grapefukt, sur, våt. Bitter tørr.

Nederburger 2005, fikk terningkast 2. Den passer til skalldyr, gyllen gul på fargen. Lukt av: sponplater, sur silo, sitron. Smak: Alt for søt, slapp, tørr, tam, bitter

Overmeer grand cru, fikk også terning kast 2. Den var klart dårligst på alt. Den passer til stekt fisk. Ser ut som vann. Lukt av: våt sand, lukt løs, lilje, syrin, blomst. Smak av: vann, litt syrlig, sur, tam, tørr.---

Her er alle før kurset startet. Etter kurset låg vi alle under bordet, så da fikk vi ikke tatt noen bilder.

Alle fikk utdelt diplom etter å ha fullført vinkurs nr 2.

Søppelrydding

Av Asbjørn

Av og til så blåser det her på Troll. Det kan faktisk blåse ganske kraftig og da

forsvinner alt som ikke er stropet fast. Heldigvis har vi et lite fjell ("Klovningen") og et brefall ("Førstefallet") sørvest for oss som stopper det meste som blåser vekk herfra. På en bretur i Førstefallet fant vi så mange tomfat at vi bestemte oss for å ta en opprydningsaksjon.

Jan har fått løs et tomfat

Vi delte oss inn i to lag. Jan, Per og jeg tok med oss en Everest, slede og breutstyr og hadde brefallet som mål. Øyvind og Dag tok en BV206 og skulle rydde i Grjotlia, på oversiden av Klovningen og nede i bregryta under Klovningen.

Bruker Everest til å dra ned dieseltanken

Fangsten var stor. Vi fant to store dieseltanker som stammer fra da gamlestasjonen på Troll ble bygget. I tillegg fant vi over 30 tomfat, et telt, en presenning og diverse annet skrot.

I skrivende stund blåser det kraftig, dette blir nok ikke siste gang det ryddes ved Klovningen.

Trolltinden

Av Dag

Det var en dag i april i år
at Asbjørn fikk anfall og rev seg i hår
og ga seg ikke; er sta den guten
vi sku krabbe og gå over veikjenuten .

1977-modell-grønn hatt-NPfrakk,
skjener i vei over vidder og fjell
Bra turgutt det ja---da-ram-taradam

Utålmodig raste den fanten
Mens Per og jeg satt og drøste i stampen
Ble vi halt på land av en ergerlig kar:
”Latsabba får ikke brems mæ i dag”, sa’n Asbjørn

Ut av stampen- tørke ryggen
Litt søtt og godt å vått for hyggen
På med lua Fram med skrua
– dro veiløst i vei så sanda spruta –
Daramtaradam

Med øks å stegjern å sol i blikket
Tankeløst tvers over snø-flak-feltet.
Like dristig hvor hen vi turer.
Da brølte’n Per ”d’e farer som lurer”.

Spanske prusik-taubrems-slynger
Frys til is på få sekunder
Svetten hagler—foten slipper-
”Snøanker snøanker, hvor harru gjort av deg”
Daramtara-dumt

Sjokoladesikkel og ville blick
Hogg oss fester- sa nesten : click
Et nytt sjøkk, å ja, d’ var skua i mosen;
Per hadde sannelig tatt over losen !
Han spratt i heng, førti-tre grader (Asbjørns estimat)
Vinket ned glad: På fast berg jeg kaver !!!

Opp i berget-steina triller-glir å slår meg. Brilla dugger;
fanker’n å så skrale glugger Ta-ramtaradamtaradam

Med arma i været og seier’n var vår
Med ett så vi utover flausa vår
Den er sannelig stor—ja så Fanden steikje
Trolltinden er det—inga grom veikje.

Dermed fra lomma på NP dressen
Smatt en Pentax og papp-Kodak, engangs liksom
Bevisene her er utrolig viktig ,
om du er svartsjuk, å, så godt å riktig ! Da ram-tara-ra..

Men jeg går aldri på tur no mer
Jeg sykler og ror litt inne å ler
Og tenker på den store gangen
da vi braste og hogg oss skremte med stressen til
toppen av Sessen ---
dam - dam – dam dararara.Da-dam-da-da-da-da-da !

Fjernt etter Øystein Sundes ”Jaktprat”. I et
inspirert men kort øyeblikk.

Rensfjellrennet 2009

Av Per

Rensfjellrennet er regnet for et av verdens
tøffeste turrenn. Løypa går fra Selbu til Støren
i Sør-Trøndelag, og er 56 km. lang. Den går i
værhardt norsk fjellterreng. Mål og start er på
ca. 300 m, og det høyeste punktet er på 800 m.

I 2009 hadde Rensfjellrennet 75 års
jubileum. Som på spøk, kom jeg med forslag
om å arrangere vårt eget Rensfjellrenn.
Forslaget ble godt mottatt, og planleggingen
ble øyeblikkelig satt i gang.

Målsettingen var at skirennene skulle bli
mest mulig likt, både i forhold til løpsdag,
lengde og krav til utrustning av løperne.

Løpet hadde 6 forskjellige klasser, derav 1
dameklasse. Alle løperne skulle ha ryggsekk
med nødvendig utstyr for fjellet. I tillegg
skulle sekken inneholde mat, drikke og
VHF/iridium.

Britt tok på seg det kunstneriske ansvaret
med laging av målflagg, startnummer, premier
og diplomer.

For å få ei løype som var litt mer variert
enn den ordinære trimløypa vår, ble det kjørt ei
løype utover til flyplassen med en runde der.
Totalt hadde vi trimløypa på 10 km., og
flyplassløypa på 18 km. For gå fulldistanse,
måtte disse gåes 2 ganger. (56 km.)

På grunn av 100 % påmelding, måtte det
opprettes en automatisk matstasjon i
kjøkkenvogna. Matstasjonen var plassert på

Troll, og kunne benyttes ved alle passeringer. Der var det varm og kald drikke, ekstra næring i form av søtsaker og brødsiver.

Lørdag 28. mars var alle tidlig oppe på Troll, det var en spent stemning ved frokostbordet. Bekledning, smurning og taktikk ble diskutert. Været var ideelt. 20 minusgrader, lettskyet og helt stille.

Kl. 09.20 gikk starten. Alle 6 løperne startet på løypa utover til flyplassen. Øyvind hadde vakt på stasjonen, så han måtte nøye seg med runden dit. (18 km.).

Britt

Britt, Jan og Dag gikk i tillegg en runde i trimløypa. (28 km.). Asbjørn og undertegnede gikk hele distansen. (56 km.).

Per

Jeg har deltatt noen ganger i Rens-

fjellrennet, men dette var nok det tyngste løpet jeg har gått. Ikke på grunn av vær og høydeforskjell, men på grunn av det tråe føret. Vi hadde ikke behov for festesmurning i det hele tatt. Kun glider på hele skia. Allikevel var hver meter hardt arbeid. Asbjørn gikk i mål som sistemann kl.18.10. etter 8 timer og 50 minutter på ski.

Asbjørn

Det er ingen tvil om at dette var en imponerende prestasjon av alle sammen!

På alle store skirenn er det "bankett" med premieutdeling. Det hadde også vi, men først var det evaluering og iskalde forfriskninger i "stampen". Etter en fantastisk middag som Britt hadde ordnet til oss, hadde vi utdeling av deltagerdiplomer og medaljer til alle løperne.

Jeg vil benytte muligheten til å takke alle på Troll for deres positive holdning til alle mulige tiltak. Dere er en kjempegjeng!

Troll feirer 1. mai

Av Britt

I avisa Telen 30.april kunne jeg lese, "Du koder ikke med 1.mai" Nei vel, så her var det bare å sette i gang og skrive 1.mai program.

Kl 10:00 Flagghaising uten salutt.

Kl 10:03 Frokost med spilling av Internasjonales.

Kl 13:00 Tale av Jan Berge, talen vil bli holdt fra "prekestolen". Etter talen vil det bli uteleik i bakken og servering av pølser.

Kl 18:00 Middag

Kl 19:00 Kino, kveldens film er Gymnaslæ-

rer Pedersen. Til kinoen vil det bli servert kake og brus.

Først hadde vi fått Gerd Liv Valla til å komme for å tale om dagens parole, som hun hadde bestemt var ”Ja til biff og nei til gulrøtter ved Troll”. Men hun takket nei da hun fikk høre at kokka var verdensmester i bløtkakekasting. Derfor fikk vi kamerat Jan til å steppe inn på kort varsel. Han hadde ikke fått tid til å forberede seg så han tok alt på sparket.

Utdrag fra Jans tale: ”Kjære kameratar: I fjor kravde vi ein tredjedel av overskotet, og fekk det. I år krev vi ein fjerdedel!”

Hovedparolen ble her som i resten av Norge: ”Arbeid til alle er jobb nr 1”.

Øvrige paroler:

- Lesebriller på alle doene.
- Ja til biff og nei til gulrøtter på Troll.
- Nei til mobbing av kokka.

I. mai-toget på vei ned alpinbakken

Vi var alle enige at det hadde vært en vellykket 1.Mai feiring på Troll.

For 50 år siden

TRYKKEFRIHET I FARE!!!! POLITIET PRØVER Å STOPPE FIMBUL TIDENE!!

I det avisen går i trykken får vi en melding fra vår juridiske medarbeider. Denne meldingen viser klart at politiet benytter alle midler for å få stoppet FT, men det skal ikke lykkes dem. Vi vil kjempe med Triumph. Vi har enda lov og rett i landet.

Politiet bør blade i sin lovborg omhyggelig og vil der i Straffelovens § 10 finne: ”Under trykt Skrift henregnes Skrift, Afbildning eller lignende der mangfoldiggjøres ved Trykken eller paa anden kemiske eller mekanisk Maade.”

FT innrømmer at det har forbrutt seg mot denne lov i og med at forrige nr. ble trykket i 2 eksemplarer, men dette ble avisen forledet til av POLITIET

Vi anser med dette at denne sak er ute av verden og advarer enhver som prøver å motarbeide oss. Vi har skjulte krefter. Godt skjult.

Matspalten

Av Britt

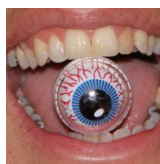
Hei. I dag vil jeg ta for meg en rett som passer godt til Jans potevin. Det er "smalahove".

Du trenger følgende: eit sauehove, salt, pepper, ein håmmår og kontaktlinser.

Flå saueskallen fri for ull, legg det i grovt VEGSALT, helst fra Mesta, då saltet fra kommunen er utspedd med sand. La hove ligge i salt i tre uker. Heng det opp i pipa til røyking. Server ein skalle per person.

Du kan bruke en passende kontaktlinse med ulike farger til saueøyet; det er en fin måte å variere retten på.

Slik som her har jeg valgt ei linse som er blå. Skulle sauen derimot blunke så er den bare skinndau (eller du har fått i deg for mye potevin). Da kan du bare ta håmmårn og rappe til den i skallen, da blir det som regel stille. Serveres med kålstappe og poteter.

Vel bekomme.

Annonser

Tapt og funnet

Hauglands to tapte tanker funnet i Førstefallet.

Konkurranse

Vi har til nå hatt to konkurranser i avisa, det er følgende "fletta til Britt" med noen få inn sendte savar, og "Skilt til legekantoret" her også er det laber besvarelse. Men vi prøver igjen.

Hvem sine tenner er dette? Jeg fant de under ei seng, da jeg vasket etter sommergjestene.

Eier henv. Red.

Til salgs

Nytt iglo-byggesett

Med litt gullmaling er den skremmende lik en av disse kuplene. Det er bare fantasien som stopper deg!!! *Leveringsklar i uke 47.*

Kunngjøringer

Ny sybutikk åpnet nede på ”western”.

”Lett på tråden” har åpnet hver dag fra kl 16:10 til 17:00, tar i mot alt av undertøy til reprasjon.

Rullerusens venner har medlemsmøte 16. mai i bakken. Ta med hjelm.

Ny restaurant åpnet på Blåmyra:

Kino

